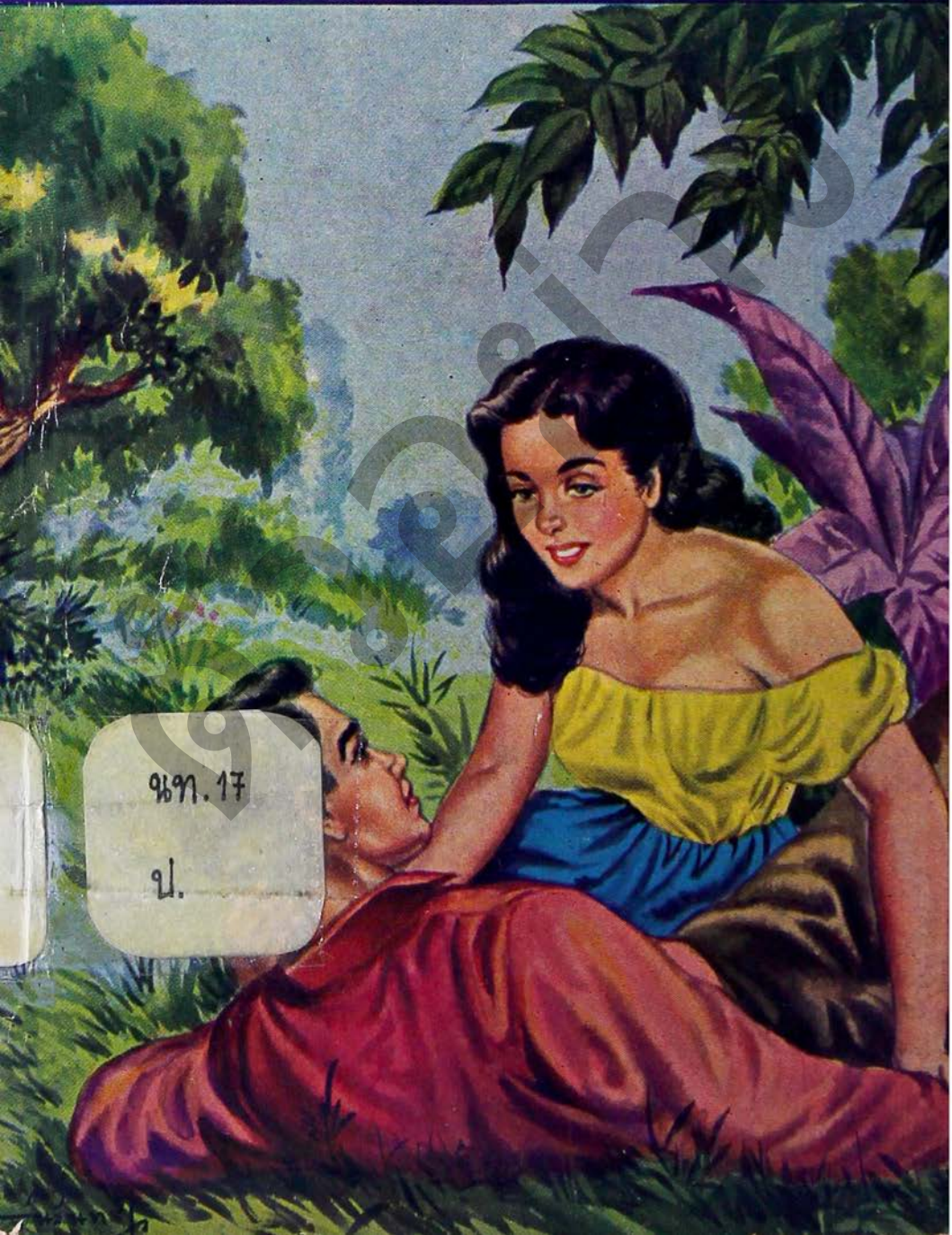

ฉบับขยายเรื่องย่อพิมพ์ที่สุธา

|| ทักลับทอง

ป.ธัญพรเขาสิต .

๑๖๓. 17
ป.

แก้วกัลป์คอน

ป. อินทรปาลิต

จริงอยู่...ความรักไม่มีตัวตน และไม่เป็นที่
สสาร... แต่... อานุภาพของความรักนั้นเข้มข้น
ยิ่งใหญ่อและมีพละานุภาพครอบงำอยู่เหนือจิตใจ
มนุษย์ได้ทุกเพศ ในขณะที่ความรักได้สร้าง
ได้สร้าง ความ ระทมทุกข์ และขุ่นขมใจ แสน
สาหัส แต่มันก็สร้างความอ่อนหวานละมุน
ละม้ายได้อย่างดุดุดมทีเดียว

แก้วกัลป์คอน, .. นับเป็นเรื่องเศร้าที่
ป. อินทรปาลิต. ได้ประพันธ์ขึ้นอย่างเศร้า
สลดและแฝงคติธรรมไว้อย่างน่าอ่าน นัก
ประพันธ์อาวุโสผู้นี้ได้วาดชีวิตของหนุ่มสาว
ขึ้น เพื่อให้เป็นคติสอนใจกุลสตรี เพราะ
หล่อนมองข้ามเขาไปและบูชาความรักดวงๆ
ของชายอื่น ก่อนที่ดวงจิตจะสำนึกขึ้น ทุก
อย่างก็เกือบสายไปแล้ว.....

อันดับ ๕๓

ราคา ๓.๕๐ บาท

ตัวอย่าง

วารินทร์ สุทธิพิทักษ์

สร้างปก

พิมพ์ที่ ผลิตศึกษาการพิมพ์ ถนนมหาจักร์ พระนคร
นายสำราญ โรจน์สมศักดิ์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา ๒๕๖๘

แก้วกลับคอน
โดย ป.อินทรปาติก

เลขที่.....	หน้า. 17
เลขที่.....	ป.
วันที่..... 20	ม.ค. 43

ตัวอย่าง

ม.ค. 43
หน้า 17

สำนักงานพิมพ์ม.ค. 43

สัญญาลักษณแห่งคุณภาพ

สำนักพิมพ์ผดุงศึกษา เป็นสำนักพิมพ์ที่

เด่นในวงการพิมพ์หนังสือในปัจจุบัน โดยเหตุที่จำนวนหนังสือที่พิมพ์ออกจำหน่ายล้วนแต่อยู่ในความนิยมของนักอ่าน สัญญาลักษณแห่งคุณภาพดังข้างบนนี้ได้ทำ ความนิยมแก่นักอ่านด้วยหนังสือชนิดราคาเยาว์ ตั้งแต่ราคาเล่มละ ๑. บาท ๒. บาท ๒.๕๐ บาท ๓.๕๐ บาท ตลอดทั้งหนังสือชนิดปกแข็งเล่มพิเศษ เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี

หนังสือทุกประเภท รวมทั้งฉบับกระเป๋าทที่พิมพ์ออกจำหน่ายอยู่ปัจจุบันนี้ จะเด่นอยู่ในความนิยม โดยมี สัญญาลักษณแห่งคุณภาพ พิมพ์ไวบนมุกปก ซึ่งเรื่องต่างๆ ที่พิมพ์ออกจำหน่ายทั้งหมดนั้น ได้รับการคัดเลือกอย่างระมัดระวังยิ่ง และด้วยการพิมพ์อย่างปราณีต

โปรดจำสัญญาลักษณนี้ไว้ให้ดี มันเป็นสิ่งประกัน
ท่านในด้านการอ่านที่ดีที่สุดและคุ้มค่าที่สุด

แก้วกลับคอน

ความสุขอยู่ที่ความพอใจ และความพอใจ
ของเขาคือชีวิตอันโดด ไร้เวลาด่าง ให้หมดไป
กับการปลูกดอกไม้ เพื่อดัดแปลง กับสัตว์เดียง บาง
ชนิดเช่น กระจ่างและไก่ แดงกวรรณคดี

เขาเป็นคนที่คับแคบในวง สังคม มีเพื่อนฝูง
อยู่ไม่กี่คน ไม่ชอบเที่ยวและเกียดการสังคม ซึ่ง
เขาพูดความมนุษย์ในสังคมนั้นตลอดแต่ร่วมหน้าากเขา
หากัน ฐานะของเขาไม่ดีพอที่จะหว่านโปรยให้เพื่อน
ฝูง เขายังต้องเช่าบ้านอยู่ ไม่มีรถยนต์ ไม่มีหัตถ
กรรมพอที่จะใช้กันไปชดดูกหลานหรือแม่แต่เพียงชว
ชีวิตของเขาเอง

กับบาเพมหญิงชราทเคยเตยง เขามาแต่เด็ก แต่
 น้อย จินตได้ดำรงชีวิตมาด้วยความผาสุก ไม่น
 เรื่องเดือดเนื้อร้อนใจอะไร เขามีอายุ ๓๖ ปี แล้ว
 แต่ยังเป็นโสดไม่เคยนึกคิดในเรื่อง ที่จะมีครอบครัว
 เพราะรายได้ของเขายังน้อยเกินไป เงินเดือนเพียง
 เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท ไม่เหมาะแก่การมีเมีย ซึ่งเขา
 จะต้องมบุตร มีคนไขเพิ่มภาระชนอก เขาเกรง
 ว่าสุดท้ายจะมาเบียดเบียนชีวิตของเขา จะไม่ได้รับความสุข
 เพียงพอ

บ้านบังกาโตหลังเต็ก ๆ ค่าเช่าเดือนละ ๕๐๐ บาท
 มรวรอบชอบชดิน เขาเช่าอาศัยอยู่มาหลายปีแล้ว
 กับบาเพม ๒ คนเท่านั้นเอง จินตเป็นคนเคร่งขรึม
 จนเกินไป จนกระทั่งเพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงรู้สึก
 ว่าเขาเป็นคนหงอยเหงาน่าสงสาร แต่ตรงกันข้าม
 จินตมีความสุขเต็มใจ เพราะความสุขนั้นอยู่ที่ความพอ
 ใจ เขาใช้เวลาว่างในตอนกลางคืนประพจน์นวนิยาย
 แล้วก็เก็บไว้นาน ๆ นำออกมาอ่านตรวจดู เรื่องไหน
 ไม่ดีก็ทำลายมันไปเสีย เรื่องไหนที่พอใจเขาก็เก็บ

รักษาต้นฉบับไว้โดยไม่เคยส่งไปลงพิมพ์ที่ไหนเลย

“คุณจะกรากกว่าแต่งหนังสือทำไมกันคะ ออก
 หมดนอนนอนเปล่า ๆ” บ้าเพิ่มเคยพูดกับเขาอย่าง
 น “คุณเขียนไวตรงหลายเรื่องแล้ว ควรจะตอง
 เอาไปขายตามสำนักพิมพ์ต่าง ๆ บ้างซึ่คะ”

จินตหัวเราะอาย ๆ

“เปล่า-นม ฉันไม่ใช่นักประพันธ์จะ ชั่ง
 ไปขายให้เดินทั้งวันก็ไม่มี ใครเขาขอ การแต่ง
 หนังสือทำให้ฉันลำบาก เขียนมันไปเรื่อย ๆ เขียน
 ไว้อ่านเองดีกว่าที่จะใช้เวลาดำให้หมด ไปกับ การ เทียว
 เตรีวกันเห็ด ไร่ใหม่หม”

เขาได้ไปปฏิบัติตนของเขาเช่นเดิมออกมา กตางวัน
 ไปทำงานที่บริษัท “ดีหลัหาย” ในตำแหน่งด้มหุ
 บัญชี พอเลิกงานก็กลับมบ้าน เพ็ดดิเพ็ดดิกับ
 งานอดิเรกคือปลูกต้นไม้ ด้ยงด้ตวด้ยง แดะ ด้ง
 หนังสือ นาน ๆ จินตจึงจะไปดูภาพยนตร์ หรือ ละคร
 ด้กครง เขาพอใจในชีวิตที่ด้งบงด้ยบเซ่นหม มงเงิน

เก็บหอมอมริบไว้เดือนละ ประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ บาท
ฝากออมสินไว้

แต่ทาง ชีวิต ของคน เรา นน ย่อม หดก เดียง
พรหมลิขิตไปไม่พ้น จึงมีผู้ หญิง สาว และด้วย คน
หนึ่ง เขามายิง เกยวบกบวชทาง ของชีวิตเขา และทำ
ให้จิตใจ คองดูญ เดี่ยทุกตั้ง ทุกอย่าง เพราะความรัก และ
หดงอย่าง มงาย

ข้าพเจ้าจะได้ เริ่มเรื่อง ของ จินต จิตราภรณ์
ณ บดิน

มันเป็นเวลา พลบค่ำ หลังจาก ดวง อาทิตย์ สิ้น
แสงไป เมื่อดึกครุนเอง
เขานั่งพักนอน อยู่บน เกาอี้ โยก หน้าระเบียง เรือน
อารมณ์ ของเขา กำลัง ผ่องแผ้ว วนน เขา ปรบกด บมา
บ้าน เร็วกว่าปกติ บอก ให้บ้า เพิ่มของ เขา ทราบ ว่า
ผู้อำนวยการ บริษัท ได้ตั้ง เพิ่มเงิน เดือน ให้เขา อีก ๑๕๐
เพื่อตอบ แทน ความ ซื่อสัตย์ และ ความ ขยัน ชนแข็ง ของ

เขาซึ่งเขาได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขา ด้วยดีมา เป็น เวลา
๓๐ ปี แล้ว

“ นมดีใจด้วยค่ะ ขอให้คุณ ของนม มีความ
ความดี ความเจริญยิ่ง ๆ เกิด นมได้ตั้งใจไว้แล้ว
ที่จะฝากฝังฝากไซ้กับคุณ ”

เขานักถึงงานแต่ละอนาคตของเขา บางทีเขา
อาจจะได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้จัดการบริษัทก็ได้ เพราะ
ท่านผู้จัดการซึ่งเป็นลูกชาย ของท่าน ผู้อำนวยการ ได้
บอกกับเขาว่า อาจจะต้อง เดินทาง ไป ดู การค้า ที่
อเมริกาเป็นเวลา ๒-๓ ปี

กำลังนึกถึงความรุ่งเรืองในอนาคต สายตาของ
จินตกรรมองแต่เห็นร่างของหญิงสาวคนหนึ่ง ในเครื่อง
แต่งกายชุดสีดำ มือถือกระเป๋าเสื้อผ้าใบใหญ่พาตัว
เดินเข้ามาในเขตบ้านของเขา

จินตกรรมทรงตัวและดูขมขื่น แสงไฟฟ้าที่
หน้าเรือนบังกาโตส่องสว่าง จับใบหน้าอันงามแนบ
ของหญิงสาวผู้นั้น และจับผิวเนื้อที่ขาวผ่องให้เป็นนวล
ด้วยกิริยาตม ๆ จินตกรรมถึงพริ้งเพริดในความ

งามของหัตถ์อัน ถึงแม้มืดวงหน้านั้นจะหม่นหมองแต่ก็
หาทำให้ ความงามของ หัตถ์อันดัด น้อย ถอย ลง ไป ไม่
หัตถ์อันเป็นใครและมาทำไม หัตถ์อันอาจจะเข้าบ้านผิด
กรรมัง

หญิงสาวเจ้าของร่างบอบบางแต่ด้วยพรัง วาง
กระเป๋าดูเสื้อผ้าของหัตถ์อันลงข้าง บันได ของ มองดู
หน้าจันต์ แล้วประณมมือไหว้เขา

“ สวัสดิกะ พจันต์ ” เดี๋ยวหวานฉ่ำแต่แผ่ว
เบาดังออกมาจากริมฝีปากอันจมดม

เขารับไหว้หัตถ์อันอย่างงง ๆ ก้าวเท้า ลง มา จาก
บันไดบ้าน ด้ายตาไม่ได้ห่างจากโบหน้าของหัตถ์อันเลย

“ งา-สวัสดิกะ ” พดตะกุกตะกัก
หัตถ์อันยิ้มเค้รา ๆ รอยยิ้มเต็ม ไป ด้วย ความ น่า
เอ็นดู

“ พจันต์ถ้าจะจำหนไม่ได้กรรมังคะ ”

เขาหัวเราะเดียงกรอຍ

“ งา.... ”

“ หนูเป็นน้องพี่เทพใจตะคะ ”

เขาหายคิดถึงเพราะคำพูด ของ หุดอน ประโยคน
 เทพ ประเทองวทย คอเพื่อนรักเพื่อนเกิดอของเขา
 เคยคบกันมาตงแต่ครึ่งเบนนกเรียนเทพศิรินทร์มาด้วย
 กัน เทพเป็นข้าราชการกรมรถไฟ ถูกโยกย้ายบ่อยๆ
 ในตำแหน่งนายสถานี และในระหว่างสงครามถูก
 เรียกกลับมาประจำกรมครึ่งหนึ่ง ครึ่งสุดท้ายเขา
 ไปเป็นนายสถานีเด็ก ๆ แห่งหนึ่งทางจังหวัดพิษณุ โดก
 จันตกับเทพได้พบปะกันทุก ๆ ปี คือทุก ครึ่ง ทเทพ
 ดงมากรุงเทพ ๆ จะต้องมาพักอยู่กับเขาทีน เขาจึง
 มองคหน้าหญิงสาวอย่างแปลกใจ เมื่อ ๓ ปีก่อนน
 หุดอนยังเบนนกเรียนกนนอนของ โรงเรียน สตรี แห่ง
 หนึ่งในพระนคร เทพเคยพามารูจกกับจันตทีน เด็ก
 สาวคนนนได้กตายเป็นสาวด้วยจันกระทังเขาจำไม่ได้
 “ซิดา” เขาอทานออกมาดัง ๆ “ยายตอย ...
 ยายตอยหรือน”

เจ้าของนามซิดาถอนหายใจดีก ๆ

“คะ หนเอง”

ถึงกระนั้น จันตก็ยังไม่วายตนเค้น เด็กสาว

คนนั้นซึ่งเบนนองดำของเพื่อนเมือ ๓ บัทแถมมาไม้ม
วแหวว่าจะด้วยศักราญตาเซนนเดย ยงพคัชตากยง
เดอโนมยากที่จะหาใครเปรียบเหมื่อน

“หน พัจำนได้แต้ว ไปยังงิมายังงิมกันจะ
น” เขาพค้อย่างรอนรน กัมดงหียบกระเป่าเดื่อผ้า
ของหัดอนดวยมอซางซาย แดวยกมอชวาจับแซน
หัดอนพาเดินชนมาบนเรอน เดยวเขาไปในห้องรับ
แขก ซงมโตะเกาอณมอหยาบๆ อยุ่ชด

เขากบหัดอนหงดงบนเกาอคนดะตว แดงไฟฟ้า
ในห้องส่องสว่างจา จินตแดเห็นเบ้าตาของหญิงดำว
มนาคาคดอหนวย แดะจากเครื่อง แดงกายชดดำ
ของหัดอน มนทาให้เขานกถงเพอนรกทนท

“บอกพ คอย พไม่เข้าใจเดยว่าทำไมหนถึงมา
หาพตามดำพงในเวดาคำมดเซนน”

หยาดน้ำได้ไหลรินดงมาเป็นทาง หัดอนมองดู
รูปถายของพชายหัดอนซงเบนนรูปขนาด ๘ นว ปรากฏ
อยุ่ในกรอบไม้ดีเงนเห็นอบานหน้าตาาง

“พจันค....” หัดอนพุดพดางร้องให้ “พเทพ

จากหนูปะโดยไม่มีฉนวนกั้นมาอีกแล้วละคะ”

จินตใจหายวาบ รู้สึกตัวเหมือนกับมัจจุรุษทุกๆ
เฟาดท้ายทอยเขา

“เทพ เทพตายแล้วหรือหนุ?”

“คะ” คอบเต๋ยงัดฉนวนความรักความอาลัยใน
พี่ชายร่วมสายโลหิตได้บังเกิดชนแก่หัดนอก

มันเป็นข่าวร้ายททา ให้จินต คอง รัน ทดใจ แฉ่น
ดำหัด เมอคนด่บปาดห็นเองเขาขงได้รบจคหหมายของ
เทพแจ่งวาดฉดบายดี่ แดะจะขออนุญาตงานมา
กรุงเทพา ในตนเดือนหนึาเพอฝากชดาเขาเบนนกเรียน
พยาบาศของโรงพยาบาศกลาง แต่แต่่วเขาก็ได้ทราบ
ข่าวรายของเพอน

ดเหมือนวาทเทพคนนเทานนทเบน เพอน ตาย ของ
เขา จินตไม่เคยฉนึทฉนกับเพอนคนใดขงไปกวา
นายฉถานรถไฟคนนเดย

“ชิดา...” เขาพดเต๋ยงเครือ “พเกอบจะไม่
เชอวาศเบนความจริง โห เทพ... เทพจากไปเต๋ยแล้ว”

หญิงสาวสะอึกสะอน

“พี่เทพถูกคนร้ายตบยั้งตายค่ะ เขาอยู่ได้
เพียงคนเดียวเท่านั้น”

จินตต์ตั้งเฮือก ชมวดคหวง ๒ เข้าหากัน ใจ
เต้นแรงผิดปกติ ทำไมเพื่อนของเขาจึงเคราะห์ร้าย
เช่นนั้นทง ๆ ที่เทพเป็น คน ทม ความ ประ พณี ตู ภาพ
เรียบร้อย

เขาได้ซักถามรายละเอียดจากชิตาในเรื่องนี้ ก็
ได้ความว่า เทพต้องตายเพราะความซอด้ขยส์จจริต
ต่อหน้าที่ ไม่ยอมให้อำนาจเงินของพ่อค้ามอทธิพล
เห็นอค่าแห่งหน้าทการงานของเขา ความซอตรง
ในหน้าที่ทำให้พ่อค้าค้ำคณูของจังหวัดนนตองขาดราย
ได้เพราะเทพไม่ยอมจ่ายรถค้ให้พ่อค้าผู้นนแต่คนเดียว
อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานตำรวจได้ติดตามจับผู้
ตบยั้งเทพไว้ได้แล้ว

ชิตาเล่าพลางร้องไห้พลาง หด่อนเบ็ดกระเป่า
เงินปดาส์ตักดีด้า ออก หยิบจดหมาย ซึ่ง ไม่มีซอง ใต้
กระบบหนังออกมาส่งให้เขา

“พี่เทพได้เขียนจดหมายถึงพจันตค่ะเมื่อก่อนที่

เขาจะตั้งใจ พิเศษมั่งคั่งมาก เขียวคะ ตั้งเสียหนูจน
กระทั่งตั้งใจตายต่อหน้านายตำรวจและปลัดอำเภอ ”

ใบหน้าของจินต์หม่นหมองเพราะ ความ รักและ
ตั้งสสารเพื่อน เขาเออมมอรับจดหมายจากहतोन คิด
ออกอ่านข้อความในนั้น ดายมือของเทพศวิใหญ่กว่า
ปกติไม่มีระเบียบเรียบร้อย

จินต์ เพื่อนรัก

ขณะที่แกอ่านจดหมายฉบับนี้ กันได้จาก
แกไปแต่พวกตั้งสสารและเป็นห่วงต้อยมาก ต้อย
ไม่มีญาติพี่น้องเลย ถ้าแกจะกรุณารับอุปการะ
ต้อยตามสมควร วิญญาณของกันก็คงจะเป็นสุข
และจะดำเนินในบุญคุณของแกตลอดไป
กันตาก่อนเพื่อนรัก กันต้องตายเพราะความ
ซอด้คยส์จริตของกัน

เทพ

จบจดหมาย ของ เพื่อน ด้วย ความ รื่น ทด ใจ ยิ่ง

จินต์ไม่หนักไม่ฝันว่าเพื่อนของ เขาจะอายุสั้นเช่นนั้น

ภายในห้องเงียบดังตึกหญิงสาวเดอน ตว ลง จาก
เกาอกคตานเขามากราบลงแทบเท้าของนายจิตรวราภรณ์
หยาดนาตาของชิตาหยดตลงบนพบนห้อง

“พจันต์ชา หนไม่มทพทไทนอกแเดว หน
ชมชานมากรงเทพ ๆ กเพอมา หภาพ มา ขอ พงบญ
บารมของพ ภาพจันต์ไม่กรณาให้หนอาศัยอยดวย
หนกจะกราบเท้าดาไปตามยะธา กรรม ดัง สาร์หน
เถอะคะพจันต์ หนกว่าเดยงตก หนตูก กาวใจเฮา บญ
เถอะนะคะ หนขอฝากตวเป็นผปรนหนบตรบไซ พ
เดยงหนไว้ด้กคนเถอะคะ พจันต์”

เขาแทบจะกตณนาตาไม่ได้ เพราะความดมเพท
เวทนาหัดอน จินต์ สัทอน ถอนใจ เออม มอดบ
ผมชิตาแผ่วเบา หัดอนเป็นหญิงสาวที่สวยที่ สดใน
ถ่ายตาของเขา ดวงหน้ารูป ไซ่ผุด ผ่อง นัยน์ตา
กตมโต จมูกโด่ง แตะริมฝีปาก เขาบอกไม่ถูก
ว่าน่ารักน่าเอนตเพียงไร

“ตอยเอย พदैยใจอย่างท่สุดทเพอนรักของพ

ต้องจากพี่ไป มิตรภาพระหว่างพี่กับเทพย์อมใหญ่
 ยิงเหนือดงอน ตอยไม้ตองวटक อัยกบพิเถดหน พ
 ธิบรองว่าพี่จะเป็นผู้ปลการะหน ให้ความสขแก่หน
 เท่า ๆ กับคัวของพี่เอง โช-เทพ ขอให้อายมมนุษย์ใจ
 สดีควนนหจถกตงโทษด้วยน้ามอของกฏหมายเถด ”

กาดังใจของชิตาดชน หัดอนกราบตงแทบเท่า
 เขาอกครงหนง แตะ ค่อย ๆ เงย หน้าชน มองดเขา
 หนนตากตมโตแต่แฝงไวขงความรันทดจองจับ อัยทไบ
 หนาของจันต มนทาให้จันตมควมรดักทใหม่และ
 แปดกเถดชน ชิตาด้วยอะโรอย่างน เหมอนดอกไม
 แรกแย้ม หัดอนเพงมอายุ่างเขาบท ๒๐ กาดงเบน
 ดาวเต็มตว

“ พจันตชา เหมอนกบพชวยชบชวดหน ไหยน
 นานคอไป ทพงครงสดีทายของหนกคอพ หนตใจ
 เหลดเกนกะทพจันตกรุณารบเดยงดหน พจันต หน
 พรอมแถวทจระذنองพระคณพ ควยการ รบไซ้ และทำ
 งานทุกดั่งทุกอย่างดุดแถวแต่พจระกรุณา ไซ้ด้อยหน ”

นายจตุรารณนิยมเค้รำ ๆ ยกมือ คบค้รำชะ

หัดอน

“ขอใ้หนักเด็ยว่า พเบนพชายของหน หนเคย
รักแะเคารพเทพอย่างไร ก็ควรจะมคความร้ดกคอป
อย่างนหนะคอย อยกบพเถด พไมรงเกยจหนเดย
นงคนเดยวพเดยงไ้ คงไม ทำใ้พ หมค เปดอง
เทำไ้ตนัก หนจำ แดวค้พของเทพละ....”

“ค้พพเทพหรือคะ พวกรำราชการรถไฟแะเพอน
รำราชการทนนเขาชวยกน จคการเผาค้พพเทพแะวคะ
นอจกนเขาขงเรยไรเงนใ้หนอก ๑,๐๐๐ บาทเบนค้ำ
เดินทางมารงเทพ ๆ หนบอกรไ้คร ๆ เขาว่า หนมพ
ชายอยอกคนหนงคอปจนค ”

จนคถอนหายใจเอ็อกไ้หญ่ เปด็ยนส่ายตาไปที่
รูปถายของเพอน หนงเงยบไปส้กครู่เขาก้รองตะโกน
เรยกแมนมของเขา

“นม นมจำ”

หญิงขรานงพ้งเด็ยงเขากบหัดอนอยู่ในหองกตาง
อยู่แะว เมอไ้ด็ยนเด็ยงเรยกกขานรบแะดุกขนเดิน
ออกมา

“ นมจะ จำขายต๋อยน้องเทพได้ไหมนม ”

ชิตารับยกมือไหว้เบาเพิ่ม

“ ถั่วดีดีจะ ภา ”

เบาเพิ่มยมเด็กน้อย

“ จำได้คลับคล้ายคลับตาคะคุณหนู คราวก่อน

คุณหนูมากับคุณเทพ คุณหนูยังเป็นนักเรียนน้อยนคะ
ยังเด็กกว่าน ”

จินตพิศได้เริ่มชวน เต่าเรื่องย่อ ๆ ของเพื่อนให้
เบาเพิ่มฟัง

“ เทพถูกคนร้ายต๋อบยิงตายเสียแล้ว ”

หญิงชราทำตาแดง ๆ คล้ายกับจะร้องไห้

“ คะ นมนั่งฟังอยู่ในห้องได้ยินแล้ว โถ-หน้า
ส่งสารเหตอเกิน ”

ชิตาคถานกะต๋วมกะเตยมเข้ามากอดเบาเพิ่ม

“ ภาจำ หนอยด้วยคนนะบ้านะ หนูไม่มทพท
อาศัยทไหนอีกแล้ว ถ้าหากว่าพจันต์ไม่กรุณาหนู ก็
นำกต๋วหนจะต๋องเตดตเปิดเบิ่งไปตามยะธากรรม ”

เบาเพิ่มกอดชิตาไว้ หน้าตาของแกไห้ทรน

“เพราะหัดเหตอเกิน ที่คุณหนูตรงมาหาคุณ
 จินต์ เพราะถงอย่างไกรักคงจะชวยอนุเคราะห์ คุณหนู
 หนึ่งเดี่ยวเถอะนะคะคุณหนู ความตาย มันเบน ของ
 ธรรมดาโตก”

จินต์พยกหน้ากับแม่นมของเขา

“บ่าจ่า พาท้อยไปห้องบ่าเถอะจะ คนนคอง
 ให้อนกับบ่าก่อน พรังนคองจะยกห้องกินข้าวให้เป็น
 ห้องของค้อยแตะจะชอเครื่องนอนเครื่องใช้ให้ ค้อย
 ไปบ้านเรากคงจะคริกครนชนอก แตะนคองคงจะหาย
 เห่งาทมหนองดำออยเบ้นเพื่อน”

บ่าเพมแกยมเด็กนออย

“ไปดีคะ คุณหนู ไปอาบนำ พกผอนเป็ดย่น
 เครื่องแต่งตัวเดี่ยวเถอะคะ อ้อ คุณหนูทานข้าวมา
 หรือยัง”

หัดอนตอบตามตรง

“ยังจะบ่า”

“โอ ถายงนคองนจิด ให้คุณเดี่ยวนแตะกะคะ”
 พุดจบแกกประคองชดา ตกชน ชวยถอ กระทบ่าเดี่ยวมา

ของหัตถ์อนพาเดินออกไปจากห้องรับแขก

ในร่มไม้ชายคาบ้านของจินต์ มันเป็นเวลา
นานพอที่จะทำให้ธิดาตายความเศร้าโศกรกถึงพี่ชายร่วม
โลหิตของหัตถ์อนที่จากไปโดยไม่มีวันกลับ และวัน
คืนที่ผ่านพ้นมานี้ทำให้จินต์กับหัตถ์อนมีความสัมพันธ์
อันมลัมพนรกันยงชน

จากดวงหน้าทิวหาจนอย่างประหลาด และ
รอยยิ้มอ่อนน้อมเห็นหยาบซ่งตรงใจของธิดา มันทำให้
จินต์ จิตราภรณ์มความดีซและซนใจอย่างที่สุด ขณะ
ที่เขาอยู่ใกล้ซิดหัตถ์อนได้ร่วมรับประทานอาหาร ได้
พูดเคคยกับหัตถ์อน ได้ยง หัวเราะของ ซิดาหวานน่า
อะไรอย่างน

จินตพาดวภาวลงสู่เหวรักแล้ว บ่วงส์วาทรัต
ตรึงใจเขาแน่น มันเป็นความรดีครั้งแรกในชีวิต
ของเขา เขาหดรักเครเด้าทอยู่ในความ อปการะ
ของเขาเอง เขารดีกว่าเขาเพ่งได้รักความดีซอนแท้
จริงเคยวนเอง ชีวิตของเขาแตกอนนมนแห่งแต่งไม

ผิดอะไรกับคนไม่ทายนตนอยู่กลางแดด รอคอย ด้ายฝน
ที่จะมาถึง และชิตาคอยด้ายฝนที่พยับหงดงมาอาบ
หัวใจเขาให้ชุ่มชื้น

แน่นอนละ เขารักहत่อน ไม่ผิดอะไรกับดวงใจ
เขานั่นเทียว เขาตามใจहत่อนยิ่งกว่าตัวเอง คอย
พะเน้าพนอเอาอกเอาใจ ชิตาคอดอด เวดาคี่เขาอยู่ใกล้
हत่อน

ความรักคือการเสียสละ

จินต์ไม่ได้คำนึงถึงว่า เขาได้สิ้นเปลืองเงินทอง
ไปมากมายในการให้ ความสุข แก่ชิตา เขา ให้เงิน
हत่อนใช้อย่างพวยพวย ซอเล่อดผ้าแพรพรรณให้हत่อน
ชิตาจะปรารภนาอะไรได้ นอกจากดาวและเดือนบน
ท้องฟ้า หต่อน เพียงแต่ ปรารภ กับ เขา เท่านั้น ว่า
हत่อนอยากได้สิ่งโน้นสิ่งนี้ ความปรารภของहत่อน
ก็ลุ่มหลวม

“ นวมอของตอยเร็วเด็กงามมาก คด้ายกับ
ด้ายเยนนะจะตอย ” เขาเคยชมहत่อนอย่างนั้น

ชิตายมให้เขาและยกมือโอบรอบคอเขา หต่อน

ไม่ได้นึกอะไร ให้มาก ไปกว่าเขาเป็น พชาย ทัด ของ
หัดอนคนหนึ่ง

“งามมากหรือคะ ถ้าหากว่าต๋อยมแหวนเพชร
ตุ๊กเด็ก ๆ ได้สักวงตะก้อจะทำให้หม่อมของหนูด้วยชน
อกมากเชียวคะ”

เขาก็บนไปหัดมัต แอบซอแหวนเพชรตุ๊ก
ราคา ๓, ๕๐๐ บาทมาให้หัดอน ด้วยจำนวนเงินที่เขา
ถอนมาจากออมสิน และเป็นเงินที่เขาเก็บหอมอม
ริบไฉนนานแล้ว จึงได้ส่งมแหวนเพชรให้หัดอนด้วย
มือของเธอเอง

“หนูปรารถนาอยากได้แหวนเพชร พักหามา
ให้ต๋อยแล้ว”

ชิตาคิดานเข้ามา กราบเขา ซาบซึ้ง ใน ความ
เมตตาปราณีของจันต์อย่างยิ่ง แต่หัดอนไม่เฉยใจ
สักนิดว่า ที่เขาพะเน้าพะนอเอาอกเอาใจ หัดอนนั้นก็
เพราะเขารักหัดอนอย่างซื่อๆ

ชิตา ประเทืองวทัญ เป็นหญิงสาวทราเริงดีดชน
ชอบแต่งกายหรูหรา ชอบเที่ยว ชอบส์มากม เขา

ใจเขาเองว่า การมีเพื่อนมากและดังคมเก่ง จะช่วย
ให้ตัวเองเด่นและมีความสุขกับมิตรสหาย หัดอ่อนยัง
เป็นเด็กเกินไป ชอบร้องเพลง ชอบกินขนมจิบจิบ
และสนใจกับภาพยนตร์หรือละคร หนึ่ง เมื่อกครั้งเป็น
นักเรียนอยู่โรงเรียนประจำ ติดตามเพื่อนฝูงมากหัดอ่อน
จึงชอบไปหามิตรสหายของหัดอ่อน และชวนกันไป
เที่ยวหาความสุขสำราญ บางทีกรงเอาตัว จินต์ไป
ด้วย หัดอ่อนไม่รู้ว่ จินต์ต้องฝืนใจเขากดุมกับเพื่อน ๆ
ของหัดอ่อน แต่ก็เพราะจินต์หลงรักชิตา เขาจึง
อนุโลมตามใจหัดอ่อนเสมอ ในที่สุดก็ กตายเป็นว่า
เด็กสาวคนนั้นแหละ กำลัง จะเปลี่ยน ชีวิตจิตใจ จินต์ให้
เป็นคนตระคน

ฐานะของจินต์ทรุดตงตามลำดับ ๖ เดือนที่ชิตา
มาอยู่ในความอุปการะของเขา จินต์ไม่เคยมีเงิน
เหลือใช้เลย ตรงกันข้ามเขาต้องเบิกเงินจากออมดิน
เดือนละหลายครั้ง สมองของเขาเสื่อมทรามในการ
ประกอบกิจการงาน เพราะเขามัวแต่ สนใจกับชิตา
งานอดิเรกคือปลุกต้นไม้ อ่านและแต่งหนังสือกแทบ

เรื่องไข่มุกดำตบตะโกไป.....

แผลหัวใจ

โดย ป. อินทรปาลิต

เรื่องของความรัก และความร้าย ระหว่างสองสาวกับหนึ่งชาย อันเป็นทางสองแพร่งของชีวิตที่เป็นปมแก้ไม่ได้ จนสุดท้ายเป็นเรื่องของน้ำตา

แน่ละ เมื่อแรกเขาให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักหญิงหนึ่งเพียงรักเดียวใจเดียว แต่เมื่อเขาพบคนใหม่ที่ดีไวกว่า เขาลืมคำมั่นสัญญานั้น ทั้งรักใหม่และรักเก่าจึงสร้างความปวดร้าวจนกลายเป็นแผลหัวใจ

อ่านนิยายรักอันตรึงตราที่สุดในรอบปี

แผลหัวใจ ของ ป. อินทรปาลิต

กำหนดออกวันจันทร์หน้า

จิตพิสมัยจากชายไทย

สำนักพิมพ์

แพดุงดีศึกษา